

beslutter folketinget at nedsætte et udvalg på 17 medlemmer til at overveje og stille forslag om foranstaltninger til fremme af landbrugserhvervets rentabilitet.“

Ved fremsættelsen begrundede *Jens Chr. Christensen* (V) som ordfører for forslagsstillerne forslaget således:

„I den situation, som dansk økonomi for tiden befinder sig i, må det fra alle sider erkendes, hvor livsnødvendigt det er at kunne opretholde den størst mulige eksportværdi. Derfor kan ingen underkende betydningen af, at landbrugets produktionsapparat i så vid udstrækning som muligt holdes intakt.

Trods vigende priser i de lande, hvor dansk landbrug finder afsætning for sin eksportproduktion, har det alligevel været muligt for erhvervet årligt at hjembringe for 4 milliarder kr. i fremmed valuta ud over erhvervets eget forbrug til produktionen.

Vor landbrugseksport er efter sammenbruddet i Bruxelles, og efter at fællesmarkedet nu alene gennemfører sine landbrugsordninger, stillet i den situation, at det både af regering og folketing må erkendes, at der må udfoldes størst mulige bestræbelser for i videst muligt omfang at afbøde de tilbageslag, som vor landbrugseksport til de seks allerede er kommet og i stigende grad vil kunne komme ud for. En definitiv afskrivning af væsentlige dele af vor landbrugseksport bør naturligvis undgås, alene på grund af de tab, der herved vil opstå, men også fordi man i den nuværende situation bør handle ud fra den forudsætning, at den handelspolitiske spænding i Europa før eller senere helt eller delvis må ophøre.

Derfor må venstre beklage, at regeringen under den såkaldte „helhedsløsning“ kun har gennemført helt utilstrækkelige forslag og hindret en saglig folketingsbehandling af de omhandlede problemer.

Forslagsstillerne vil ved nærværende forslag tilsligte en tilbunds-gående og ordentlig behandling af landbrugets mange og forskellig-arteede problemer. Efter forslagsstillernes mening må der i dette arbejde og i disse overvejelser indgå følgende:

Det vil under landbrugets økonomiske vanskeligheder være det mest naturlige først at aflaste erhvervet for den særbyrde, som den faste beskatning af landbrugets produktionsmidler er. En sådan aflastning vil imidlertid kræve en gennemgribende sognekommunal skattereform, men da det på indeværende tidspunkt er umuligt at gennemføre en sådan skatteomlægning med virkning for det kommende skatteår, foreslås det, at en *afvikling af landbrugets sognekommunale ejendomsbeskatning* påbegyndes gennem statens refusion af en del af den landbrugsejendommene pålignede sognekommunale ejendomsskat.

Siden brødkornsprisen sidst blev revideret i 1959, er kornets dyrkningsomkostninger steget 10-12 pct. pr. hkg, hvorfor en ajourføring af prisen nu må være rimelig. Dette forekommer så meget